

Ferðafrágreiðing

3. partur

Londondagar á Thames ánni

Vitjað verður í hesum partinum á Madame Toussaud, har Diana prinsessa longu er komin at standa, ein fantastisk dukka av henni, sum er so ótrúliga lík, at tú ivast í, um dukkan ikki verunliga er Lady Di, og eisini verður nortið við okkurt hissini á ferðini

ORÐ:
OLAVUR Í BEITI
MYNDIR:
HERALVUR JACOBSEN

11. apríl

Eri ikki serliga væl fyri í morgun, ikki soleiðis at skilja, at eg ikki havi sovið - tað havi eg sum ein steinur - heldur ikki soleiðis at skilja, at eg fór seint í song, tí tað fór eg - hon var ikki ellivu - heldur ikki, tí eg gjørdi nakað óvanligt, sum eg ongantíð áður havi roynt, tí tað mesta hevur tú roynt í hesum aldrinum, men eitt slag av »troystheit« kundu vit kanska sagt.

Nú hava vit verið í høvudsstaði evropu í nakrar dagar og tað er einki at siga um, at tú verður troysttur. Allan dagin verður sinnið fyllt við inntrykkum, øðrvísi inntrykkum (fái ikki orðið fyri inntrykk í morgun, nú eg havi sovið yvir meg, orsakið!) sterkum og hábornum inntrykkum, sum heysur tín ikki vanliga arbeiðir við, og eg hugsi hann verður eitt sindur troysttur til endans.

Ikki soleiðis at skilja, at tú fært ansperu í heilavøddarnar, tí talan er ikki um pínu, men tú verður troysttur, linur, orkar illa upp, sovna aftur o.s.fr.

Eg má fyrst av øllum siga, eftir henda troysttandi innangang, at eg fór ongan veg fyrirpartin í gjár. Hevði stórar ætlanir um at fara við Fuglafjarðar manskóri, men tá til stykkis kom og klokkan nærkaðist tíggu, fór eg í koyggjuna, tí eg gjørdist so linur eftir frárika morgunmatin.

Tað at byrja dagin við

hesum morgunmati umborð er ein veldugur fyrimunur og sera styrkjandi. Har er alt at fáa og vanliga fylli eg mær einar triggjar ferðir á tallerkin. Morgunmaturin er eitt høvudsmálið, tað siggi eg nú, men tað er tað ikki við hús. Ein borðisk jogurt og so einki aftur fyrr enn á døgurða. Her umborð er morgunmaturin ein høvudsmálið við so tað forslar.

Tó skal eg í mínum hjálparloysi so nevna, at eg fekk ein at taka myndir fyri meg, ella kanska havi eg fingið fleiri, so eg vóni at fáa tær, tá ið eg seti henda tekst í Sosialin, tí tekstur uttan eina mynd ella fleiri myndir í blaðgrein er lítið verdur, hugsi eg. (Í komandi parti verður tekstur eftir Signar á Brúnni við myndum sum Willy Jan Feilberg tók).

Seinapartin var farið á Madame Toussaud og Camden Market (eg haldi vit broytt marknað), men lat meg fyrst siga, at á marknaðinum var dyrt at keypa og eg eri neyvur einsamallur um at siga tað, tí øll søgdu tað sama aftaná. Eg skal siga eitt sindur meiri um Madame Toussaud seinni, tá ið eg havi myndirnar framman fyri mær.

Tað var onkur sum tók til nú ein dagin:

– Wren meg í reyvina!

Hetta var sjálvandi eftir at hava høyrð so nógv um stóra arkitektin Sir Christopher Wren sum hevur verið arkitekturin aftan fyri fleiri av teim mongu stóru bygningssvernum her í býnum, Sjómannskúlan, St. Pauls, minnismerkum um eldsbrúnan í 1666, tá ið City brendi

Diana prinsessa á Madame Toussaud. Tað stóð fóst vakt við hana og eingin slapp henni nærri enn til gyrðingina, sum sæst á myndini

og fólk søgdu um eldin at hann var: A gift from Heaven! (Ein gáva úr erva, leysliga umsett)

Eldurin kom í av óvart, men hann drap allar rotturarnar og harvið pestina ella sóttina sum herjaði tá. Hes-

um fingi vit eisini eina góða mynd av á Madame Toussaud, tá ið vit í smáum hýrúvognum koyrdu út aftur úr stóra gallarinum. Vit komu ikki inn í Planatori-um, sóu ikki stjórnuhimmalin, sum er eitt annað upp-

livlisi.

Tað var ein góð lóta at biða, til vit sluppu inn á vokskabinettið, tí hesa tíðina á árinum eru tað ikki bert føroyingar sum koma til Londons at halda frí, har vóru allir nationalitetir, belgiar, fraklendingar, hálendingar, ja tað er eingin grund at nevna øll tey mongu fólksløgini, sum leita sær til henda vakra bý á hvørjum ári at halda frí og siggja gamla og nýggja mentan.

Vokskabinettið vitjaði eg eisini fyri 20 árum síðani, og tað er nakað broytt nú. Nýggjar dukkur eru sjálvandi komnar aftrat, t.d. Diana prinsessa, Clinton, Saunter, og eg haldi meg ikki minnst, at vit koyrdu út aftur í mini-hýrúvognum ígjøgnum gamla býarpartin.

Vitjanin á Madame Toussaud er ein túrur, tú mást gera, tí annars hevur tú ikki verið í London, og tað hevði tikið fleiri tímar at greitt frá øll dukkunum, har vóru at siggja, men vit høvdu myndatølið við, tó at tað var ikki loyvt at taka myndir á summum stöðum. Onkrar lógir mugu brótask av og á, tí annars er lívið einki stuttligt og hetta var ein av teimum, tá onkur myndin varð tikið.

Tað tekur eina løtu at koma runt á Madame Toussaud, og sum so mangan á hesum ferðum, skipaðar vóru fyri, var tíðin á sjálvum staðnum, har vitjað var, alt ov stutt. Hetta var eitt av tí keðiliga, sum vit upplivdu, og ein av orsøkunum var sjálvandi mikla og tunga ferðslan í býnum, men tað

áttu bussførararnir at vita, um ikki annað høvdu teir møguleika at fyrireika seg til tað eftir so nógvur drykkipengar frá føroyingum. Vit hava ikki goldið teimum nógv niðan fyri 500 pund hesar dagarnar vit koyrdu við teimum.

Viðvíkjandi sóttini ella virusinum sum herjað hevur umborð á Norrønu, er at siga, at rættiliga nógv hava sagt seg havi eitt ella annað slag av sjúku. Onkur hevur nevnt talið 60, og sambært einum stýrsmanni er tað á góðari leið.

So mangan hava vit lisið um, hvussu var í slupptíðini, tá onkur kom sjúkum umborð, og soleiðis hevur tað eisini verið her umborð, tó ikki í sama stíl. Tað er virus, hevur lækni sagt, sum er við, og eg skilji á lagnum, at onkur fer heim við flogfari í dag, men tað kann eisini skildast at hesi ikki siggja seg fór fyri at sigla heima aftur, tá veðrið er sum tað er í Føroyum.

Vit hava høyrð um kavaðin, og tað eru eingi tíðindi hjá veikum sálum. Og ein eldri kona er lögð inn á sjúkrahús í London, men tað sigur seg sjálvt, at fert tú út at ferðast við skipi hesa ársins tíð eftir eina skurðviðgerð, ja so er ikki óhugsandi at eitt og annað kann berast á.

Og eisini at fara við skipi og tú ert veikur á sjónum, tá er betri at seta seg í eitt flogfar báðar vegir heldur enn at spæla við lagnuna.

Havi høyrð at nógvur søgur eru farnar at ganga í Føroyum um, hvussu stóran er umborð her og

Hesin brúkti dagar sínar at tekna á gongubreytina og um náttina svav hann í bólinum, hann hevur reitt sær. Fleiri túsund eru heimleys í London

Onkur undirhelt á marknaðinum og vóru tað ikki altíð tey dýru amboðini, brúkt vórðu. Hetta eru stórir tómir sigarkassar, hugsi eg